

متن پرسش

بسمه تعالی، سلام علیکم با توجه به پاسخ پرسش ۴۱۵۵۸ و رجوع به کتاب آیت الله حائری شیرازی، اینگونه میتوان گفت که میتوان درست برعکس بستر انتخاب کرد و پیش رفت اما بستر جدای از جهت گیری ها ظرفیت هایی دارد؛ هیچ گاه ماهی در جوی و رود و برکه نمیتواند نهنگ شود، اما در دریا و اقیانوس میتواند. حاصل اینکه جهت گیری هارا میتوان تغییر داد اما ظرفیت ها را نه! ؛ که تمام کفر در برابر تمام ایمان وجود میگیرد و لا غیر. پس کسی همچو من حتی بخواهم برخلاف شرایط نیمبند و ضعیف منفی پیش روم، نمیتوانم جهت مثبت را از آن شرایط نیمبند و ضعیف خارج کنم... نهایتا این ایمان ما تا نوک دماغ مارا نشان دهد، و چیزی جز حسرت و درد نمی ماند. لطفا بگویید اشتباه فهمیدم و منطقی در اختیارم دهید که بتوانم واقعا در خود ایمانی وسیع و عمیق غرس کنم

متن پاسخ

باسمه تعالی: سلام علیکم: به هر حال با همت توحیدی می توان ماورای شرایط بیرونی و درونی، راهی که فطرت انسان که اصیل ترین حضور انسان است نزد خود؛ را پیدا کرد و جلو رفت به همان معنایی که با همت، جهان انسان ها نیز تغییر می کند. به جناب اباذر بیندیشید که چگونه در غفار سراسر کفر و بت پرستی به ایمانی رسید که می دانید. و به حضرت موسی «علیه السلام» بیندیشید که چگونه در دربار فرعون، محیطی آنچنان آلوده نتوانست بر روح توحیدی آن حضرت مؤثر باشد. به این نکته فکر بفرمایید که رسول خدا «صلوات الله علیه و آله» فرمودند: «الآن قیامتی قائم» بدین معنا که آن حضرت ماورای حضور در دنیا و یا حضور در آخرت، بدون حضور در دنیا، از حضوری خبر می دهند که در اکنون خود، در حضور بیکرانه خود حاضر شده اند و این حکایت شریعت محمدی «صلوات الله علیه و آله» می باشد. و هرکس حقیقتاً در این مسیر حاضر شود با چنین حضوری در خود روبه رو می گردد بدون آن که زندگی دنیایی را ترک کند و دوری از دنیا را پیشه نماید. در این رابطه همه سخن در آن روایت مشهور نهفته است که می فرماید: «موتوا قبل ان تموتوا». موفق باشید